

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 10.10.1975, sp. zn. 4 Cz 71/75, ECLI:CZ:NS:1975:4.CZ.71.1975.1

Číslo: 7/1978

Právní věta: Státní notářství, jež pouze provádí prodej nemovitosti v soudním výkonu rozhodnutí prodejem nemovitostí, nemůže svým rozhodnutím tento soudní výkon rozhodnutí zastavit. Shledá-li státní notářství důvody, pro něž nemůže být prodej nemovitosti proveden, může na tuto okolnost pouze upozornit soud, který výkon rozhodnutí nařídil, a dát mu podnět k potřebnému rozhodnutí nebo opatření.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 10.10.1975

Spisová značka: 4 Cz 71/75

Číslo rozhodnutí: 7

Číslo sešitu: 2-3

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Řízení před státním notářstvím, Výkon rozhodnutí

Předpisy: 95/1963 Sb. § 79 99/1963 Sb. § 336

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Okresní soud Plzeň – město nařídil usnesením ze dne 16. 5. 1972 č. j. E 1177/72 – 5 k vydobytí pohledávky oprávněného, jeho nákladů v předcházejícím řízení a nákladů v tomto řízení soudní výkon rozhodnutí prodejem domu č. p. 331 v P. se stavební parcelou č. 843, s tím že prodej nemovitosti provede státní notářství Plzeň – město podle ustanovení notářského řádu (zákona č. 95/1963 Sb.), srazí náklady prodeje a výtěžek odevzdá soudu a rozvrh výtěžku provede pak soud podle zásad uvedených v ustanovení § 337 o. s. ř. Toto usnesení nabylo právní moci dne 15. 8. 1972.

Státní notářství Plzeň – město opatřilo výpis z evidence nemovitostí a vyžádalo si ocenění nemovitosti, které vyznělo částkou 8200 Kčs. Rozhodnutím stanovilo pak státní notářství odhadní cenu uvedených nemovitostí touto částkou 8200 Kčs. Dalším rozhodnutím státní notářství poukazem na ustanovení § 25 not. ř. a § 268 odst. 1 písm. b) a e) o. s. ř. řízení zastavilo, a to s odůvodněním, že provedeným šetřením bylo zjištěno, že povinný prodal nemovitost, již se týkal prováděný soudní výkon rozhodnutí, kupní smlouvou ze dne 8. 2. 1973, registrovanou téhož dne u státního notářství Plzeň – město pod sp. zn. R I 57/73.

Nejvyšší soud ČSR rozhodl o stížnosti pro porušení zákona, kterou podal generální prokurátor ČSR, tak, že uvedeným rozhodnutím státního notářství o zastavení řízení, které nabylo právní moci, byl porušen zákon.

Z odůvodnění:

Podle ustanovení § 2 a § 251 a násl. o. s. ř. přísluší soudu nařídít soudní výkon rozhodnutí prodejem nemovitostí, a to jako i u jiných druhů soudního výkonu rozhodnutí.

Nařídí-li soud výkon rozhodnutí prodejem nemovitosti, pak podle ustanovení § 336 odst. 1 o. s. ř. a podle ustanovení § 79 odst. 1 not. ř. provede prodej nemovitosti státní notářství, v jehož obvodu je nemovitost.

Již ze znění ustanovení § 2 odst. 1 not. ř. vyplývá, že při soudním výkonu rozhodnutí prodejem nemovitosti státní notářství nerozhoduje ve věci samé, ale že pouze provádí na základě soudem nařízeného výkonu rozhodnutí prodej nemovitosti. Řízení o soudním výkonu rozhodnutí prodejem nemovitostí jako celek náleží do pravomoci soudu. I když tedy vlastní prodej nemovitosti provádí podle ustanovení § 2 odst. 1 a § 79 až § 88 not. ř. státní notářství, po skončení tohoto úseku řízení patří další postup opět do pravomoci soudu, ať již jde o rozvrh výtěžku prodeje v případě, že nemovitost byla prodána, nebo o zastavení řízení, jestliže se nemovitost nepodařilo prodat. Návrhy týkající se soudního výkonu rozhodnutí prodejem nemovitosti jako celku je třeba uplatňovat u soudu, neboť státní notářství o nich nemůže rozhodovat. Jestliže státní notářství zjistí důvody, pro něž nemůže být prodej nemovitosti proveden, může pouze upozornit na tuto okolnost soud a dát tak podnět k potřebnému procesnímu opatření.

Státní notářství tím, že v této věci samo vydalo rozhodnutí, jímž se zastavuje soudní výkon rozhodnutí, překročilo meze své pravomoci a porušilo zákon v ustanoveních § 2, § 251, § 252 a § 268 o. s. ř. a v ustanoveních § 2 odst. 1, § 25 a § 79 odst. 1 not. ř.